

ЧИМАЛО КОРПУСНИКІВ УГА ЗАРАЗ НА СЛУЖБІ ДЕФЕНЗИВНОЇ ПОЛІЦІЇ В ПОЛЬЩІ

Вест Торонто, Онт. Дня 28 грудня м. р. відбулася в Укр. Роб. Домі у Вест Торонто масова віче бувших стрільців УГА. Сала була битком заловнена. Голова, секретар віча, а також бесідники — це бувши стрільці.

Тов. Гей як голова, вкортці довісив ціль еклектичного віча і покликав першого бесідника т. Книш, який обширніше познайомив присутніх про тілі мітінгу. Історія визвольної боротьби в минулому дуже гавнеба, одначе, це не є вина стрілецтва, а тих людей, які завели ретівку 100.000 армії на загібаль, кидавчи її на всі фронті.

Другий до слова зголосився т. Кобіль, учасник світового війни на сербському фронті а відтак борець за "ненську" Україну.

Колі я почув про боротьбу за вилів "ненки", говорив т. Кобіль, я не чекав аж мене покличуть, а самий зголосився: Я зголосився до військової команди в Золочеві. Одного разу до касарні прийшов хоружий і нас п'ятих стрільців забрав до Дрогобича. Там ми наладовали п'ять воєних свічок і дві цистерни нафти, яку відтак отой хоружий продав лихварям. Бу дучи під Львовом, коли стрілець скорострільної сотні почав стріляти на Львів, наш сотник за це хотів його застрілити. Замість здобувати Львів, наші корпусники вимордовували юваків УГА. Четар Михайлюк інакше стрільця не назвав, як мудо і на кожному кроці бив стрільців. Мене з фронту нера поручник послав з любовними листами до дочкн др. Дрогобицького в Золочеві. Коли ми для коней косили на панському лані, нас поручник назвав більшовниками і приказував не на панському, а на хлопських загонах косити. В Ладжидній над Бугом на нас напали денкінці, то наші офіцерики, замість дати команду оборонитися, самі перші зброю кинули. Нам більшовиків представляли як справжніх чортів. Казали, що як більшовики алапають в полон, то вирізують хрест на грудях і цього хреста ми боялися, хоч самі були християнами. Коли більшовики абжалися, ми, побоюючись, що вирізуть хрест на грудях, мовилися. Одначе, бог, мабуть також зі страху перед більшовиками, нас не вислухав. Більшовики прийшли. І замість "вирізувати" нам хрести, вони казали нам вибрати комітет, вбрали, нагдували, це й подвійну порцію їди для нас, галичан, приказали давати. От такі то були більшовики. Від тоді я не тільки, що перестав лякатися більшовиків, але ще й сам почав думати, чи й мені не стати більшовиком.

Командантом в Зборіві на залізничному двірці був поручник Комаровський, який все відбиврав від перефдаючих стрільців, а відтак продавав, а гроші ховав до своєї кишені. Цей панок завжди ходив з нагайкою в одній, а револьвером в другій руці. А коли шляхта заняла галицькі землі, він вступив до польської армії в Золочеві, в ранді капітана. Відтак був на услугах тайної поліції (дедективом). А в ренції, як всі йому подобні петлюривці, зівстав попом.

Третім промовцем був Ів. Захарук. Колі а цієї сцені говорять члени організації, говорив товариш, то кажуть, що це більшовики ширять свою пропаганду. А я отверто заявляю, що я не є членом жадних робітничих організації, але події, які відбуваються на Західній Україні, змушують мене говорити, бо вони все нагадують часи, коли я був в УГА. Ми були в Ширці. Одного дня прийшов розказ, що ми мусимо їхати з фронту до Тернопілля здавати "більшовицький рух".

Ми відіхали під командуванням пор. Каратинського. А щоб ми не мали нагоди говорити з місцевим, стаціонавним військом, нас закатеровано в школі ім. М. Шапкевича. Потім привнесо боцілку горілки, добре підшоно і приказано йти на село здавувати бунти. Першою жертвою впадо село Миліковичі. Ми прийшли до віта і наші командири приказали що село мусить аложити стрільки то грошей в австрійських коронах контрибуції.

Я і товаришами прийшли до одного господаря і по наказу команди прислали аложити 3.000 корон. З якої рації-платва селянини? Та ж мій син в окопах під Львовом і показує що й по отриманого з фронту листа. Та це не помогло. Наш поручник вважав це за спротив і добре за це побито цього господаря. В Тернополі на подвір'ю української гімназії розстріляно трьох селян за те, що вони поспіли поставити питання: — Як буде з панською землею?

В настулі на Львів наші панки-офіцери казали, що у Львові шибн дорощі за нашого стрільця. Для нас не було амуниції в часах наступу. А коли прийшлося відступити, ми бачили повні магазини з амуницією. Значить було. Тільки не давали. Нас, стрільців, наші корпусники поробили живими трупами. Вони знищили 100.000 армію найкращого швіту в самому розгарі життя. Ми, стрільці, чесно боролись в нашій боротьбі з сине-жовтим прапором, який ми скропили тоді нашою кровю. Ми сьогодні ідемо до боротьби під червоним прапором в руках. За о-свободження галицьких земель і зеднання їх з Радянською Україною підемо у бій! Хай червоний прапор асаяє на всіх землях — закінчив свої спомини Ів. Захарук.

Слово промовив т. Ковалик.

— Я учасник визвольної боротьби в околицях Перемишля, вговорив він. Др. Кормош і Загайкевич, замість вагтн провід, взяли білу фану і йшли до галерчиків на переговори. Потім всім польським легіонерам прищили, забрали а магазинів амуницію, мовляв, їм це належить а спадщині по небіжці Австрії, як казав др. Кормош. Потім тою самою амуницією стріляли в нас. Колі ми були в таборах на Чехах і там прислали а Відня для нас убрання, бо ми вкє на пів нагі ходили, то наші корпусники і тут хотіли нас використати, спродуваи мундури. Та цьому перешкодила чеська влада.

Тов. Гей агадав про це, як в Количинцях розстріляно стрільців посеред дороги, а в Гусатині хоружий Кавецький чи Тихошецький стріляв селян. Наприкінці промовив т. Книш. Ми мусимо стати в обороні своїх братів на Західній Україні. Ми мусимо закідати наші галицькі села робітничою пресою. Такі мітінги ми повинні часто скликати і на них не тільки викривати всю продажність наших корпусників, але також обдумувати плани, як нам поступати на будуче.

На заклик товаришів з публіки аложено на пресовий фонд робітничого часопису "Сила" 89.33 й ті гроші вилано до адміністрації "Сібі".

Секретар віча Ч—ий.

3 КАМПАЇ ЗА НОВИМ ЧЛЕНСТВОМ ДО ВІДЛІУ ТУРФДІМ

Вінніпег, Ман. Чомує мало пишеться на сторінках нашої преси про це, яку відбувалася кампанія за членством до ТУРФДім. Можна подумати, що вся кампанія на праці на протязі двох місяців велася найкращою дорогою, все членство взяло активну участь а, розуміється, а цього ряди організації збільшилися новими сілами, новими бойцями.

Можна також подумати після кількох дописів, що на тій ділянці організації праці, робилося дуже мало, або що не всі відділи розгорнули як слід кампанійну праці.

Мовчати також і вінніпегський відділ. Деє в напочатку кампанії був лише один допис, що сформовано головний кампанійний комітет, сформовано і районні комітети, які розгорнули праці по районах, однак до цього часу ні головний кампанійний комітет, ні ніхто із районних комітетів і словечка не скаже про це, як у Вінніпегу провалас кампанія.

Мовчати, хоча третій тиждень після закінчення кампанії минає. Загально кампанія випала добре. Колі-б так все членство було заинтересувалося та хотіло працювати так, як це зробила частина, наша організація була б певно подовілася членством. На будуче треба обовязково заздаяте добре підготовитися до такої кампанії і всі а лінійство, чи байдужности, як це дуже часто буває, не приложили своїх рук.

Кілько нових бойців прибув.

Близький.

ЗАГАДАЛИ БОРЦІВ НІМЕЦЬКОГО ПРОЛЕТАРІАТУ

Вінніпег, Ман. На 14 січня виголошено в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу лекцію про життя і смерть борців німецького пролетаріату, якіми були Карл Лібкнехт і Роза Люксембург.

Присутні робітники з великою увагою вислухали товариша докладача. Кров бурилася, коли товариш докладач говорив про зрадницьку роль німецьких соціал-демократів та про брутальне замордовання ними вождів німецького пролетаріату. Ця брутальність німецьких соціал-фашистів збудила в серцях присутніх робітників тверду постанову боротися проти всяких зрадників працюючої класи, які докотилися до того, що під фалшивим радикальними фразами стараються знищити всякий радикальний проав серед пролетаріату.

В НАС ВІДБУВАЮТЬСЯ ГОЛОСНІ ЧИТАННЯ

Роздейл, Алта. Відділ ТУРФДім в Роздейлі ухвалив, що в нас мають відбуватися спільні читання що середі. На цих спільних читаннях мається читати поучаючі статті з "УРВ" і добрі робітничі книжки. Таке читання відбулось, на якому було прочитано статтю "Начерк Політичного Бюро Комуністичної Партії Канади". Товариш Малачук розяснював прочитане в такій спосіб, щоб всі могли зроуміти, про що йде мова в цій статті.

Хто був присутній на цій читанню, то багато дечого корисного навчився. Але, на жаль, треба сказати, що не всі члени прибули на це читання, хоч могли, бо в той час сиділи вдома коло захриплого грамофона. На друге читання ми повинні запровадити Укр. Роб. Дім, бо тепер такій час настає, що не до ма нам сидіти, а треба сходитися і гуртом вчитися та розуміти рух революційної робітничої боротьби, що провадиться тепер в цілому світі проти капі-

КУПУЙТЕ ТІЛЬКИ ДОБРІ КНИЖКИ!

В Робітничо-Фармерській Книгарні у Вінніпегу можете набудти добрі книжки до читання, яких в нідеїй іншій книгарні немає. Отож сейчас робить замовлення на ише подані книжки, бо вони вже майже на вичерпанню і щоб опісля не жаліли, коли їх не отримаєте.

ДРАМАТИЧНІ ТВОРИ. Могєт та Колтоєк — Седі (Зімба), пєса на 5 дїєв... 35

БІБЛІОТЕКА САНІТАРНОЇ ОСВІТИ. Чи долає силн алкоголь? — Я. А. Барський... 65

РІЖНА ЛІТЕРАТУРА. Афондський провідсиєт. Оповідання. І. Нечуй-Лєвицький... 10

В неділю, 8 лютого, відбувся в нашої місцевості фармерський робітничий мітінг. На цей мітінг прибуло багато фармерів, щоб послухати робітничого бесідника.

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

600 SELKIRK AVENUE WINNIPEG, MAN.

ЧИТАЙТЕ "ВОРКЕРА"!

ЧИТАЙТЕ І БОРІТЬСЯ! БУДУЙТЕ СІЛЬНУ РОБІТНИЧУ ПРЕСУ!

Без бойової газети, що є провідником і організатором у боєх робітників, не може бути дієсного робітничого руху.

Сьогодні в Канаді нема робітничої газети в англійській мові, що провадила б класову боротьбу, за вииком "Воркера".

Передплата: на рік \$2.00; на пів року \$1.00. Поодинокє число 5 центів.

Тут є карта замовлення. Виповніть її та зашіть негайно!

Enclosed find... for my subscription to the "Worker" for a period of... Name... City... Address...

THE WORKER 94 A CHURCH STREET TORONTO — ONTARIO

ДО ВІДОМА СПІВАЦЬКИМ ГУРТКАМ!

Відали ТУРФДім у Вінніпегу поде до відома, що уже вийшов і мається на продаж 3-ий збірник найкращих українських пісень пере-взано з Радянської України. Пісні на мінші корн, чоловічі, жіночі а діточі. Збірник має в собі 40 салуночих пісень:

- 1. Гей вперед до мети
2. Засидали козаченки
3. Анганд Ераїв
4. Вєста гука
5. Ой хто на горі
6. Сине море засинилоє
7. Віа угадає
8. Діброва
9. Рєд фєгєт
10. Ой нагуєвє дуб високий
11. Памєти червоних борців
12. Два дуби
13. Калінонька
14. Гей пласкуєт гєй юнаки!
15. Марш трактористів
16. Чорна хмара зєд Лівану
17. Молода гвардіє
18. Заповіщення (Заповіт)
19. Гей ви стріляй січюві
20. Пієня комсомольців

Ціна одного збірника лише \$1.25. Хто скоче замовити собі не вини, як 4 приривати, той дістане опуст.

Замовлення треба обовязково посилати враз із гроши. Без грошей книжок не будемо вислати. Замовлення й гроші вислате до: BRANCH UKRAINIAN LABOR-FARMER TEMPLE ASS'N Cor. Pritchard Avenue & McGregor Street WINNIPEG, Manitoba